ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ

На основу Одлуке Изборног већа Филолошког Факултета у Београду бр. 3798/1 od 21.12. 2011. године изабрани смо у комисију за избор доцента за ужу научну област Наука о књижевности, предмет Теорија књижевности. На конкурс објављен у листу *Послови* бр. 445 од 28. децембра 2011. године, пријавила су се два кандидата: др Предраг Бребановић и др Љиљана Ћук. С тим у вези подносимо следећи

ИЗВЕШТАЈ

БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ – др ПРЕДРАГ БРЕБАНОВИЋ

Кандидат др Предраг Бребановић је рођен 9. 12. 1967. године у Земуну. У периоду од 1987. до 1992. године завршио је студије Опште књижевности и теорије књижевности на Филолошком факултету у Београду, са просечном оценом 9,00. Године 2000. одбранио је магистарски рад ,,Теорија приповедања и схватање књижевности као комуникације'', а 2011. године и докторски рад ,,Страх од утицаја и књижевни канон''. Од 1996. ради као асистент – приправник, а од 2000. године као асистент на Катедри за општу књижевност и теорију књижевности Филолошког факултета у Београду. Од 1996. године учествује у настави на Филолошком факултету у Београду, као предавач предмета Теорија књижевности. Од 1997. године уређује часопис *Реч* – тромесечник за књижевност, културу и друштвена питања. Од 1998. до 2001. године био је стипендиста ,,*Research Support Scheme* ''. Од 1994. до 1996. године био је сарадник Института за књижевност и уметност у Београду (пројекат Теорија књижевности).

Библиографија др Предрага Бребановића

У складу са важећим *Критеријумима за стицање* звања *наставника на Универзитету у Београду,* чланови комисије су бодовали вредност објављених радова др Бребановића. Према Закону о високом образовању минимума вредности коефицијента компетентности за звање доцента износи укупно 4,67 [P10; P20, P50, P61, P62] и 2,33 [P63 – 66; P70]. Др Предраг Бребановић је остварио укупно **24 бода** што се види из следећих података:

Монографије

Antitetički kanon Harolda Blooma (Београд: Фабрика књига, 2011)

P13 = 5

Podrumi Marcipana: čitanje Bore Ćosića (Београд: Фабрика књига, 2006)

P13 = 5

Поговори

„Pravda i tumačenje“, у: Dejan Ilić, *Tranziciona pravda i tumačenje književnosti: srpski primer* (Београд: Фабрика књига, 2011), стр. 261-276.

P23 = 1

Научни радови

„Bloom... Nietzsche... Foucault... Rorty“, *Filozofska istraživanja* (текст прихваћен за штампу као „изворни рад“, 11. 10. 2011. године)

P51-б = 5

„Има ли живота после смрти?: судбина ауторске инстанце у наратолошкој расправи ”, *Зборник Матице српске за књижевност и језик*, 49 (2001), 1-2, стр. 179-196.

P52 = 3

„´Implicitni´ autor i njegov ´čitalac´”, *PH (Godišnjak za poetička i hermeneutička istraživanja)* 4 (2000), стр. 22-51.

P22 = 2

Излагања на скуповима

„Humanistika u javnom interesu“, izlaganje prihvaćeno za Međunarodnu konferenciju „Obrazovanje za demokratiju“, koja će se u septembru 2012. godine održati u Beogradu, u organizaciji izdavačke kuće *Fabrika knjiga* i *Fonda za otvoreno društvo.* Tekst izlaganja prihvaćen je za objavljivanje u časopisu *Reč.* (dostavljena potvrda izdavača).

P71 = 1,5

„Književnost kao Biblija“, Plenarno predavanje na skupu *Humanistika u tranziciji,* održano na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, objavljeno u: *Reč* 80/26 (2010), стр. 19-32.

P71 = 1,5

Огледи

„Antitetički kanon“ (2), *Reč* 79/25 (2009), стр. 75-103.

„Antitetički kanon“ (1), *Reč* 77/23 (2008), стр. 115-139.

„Porodični metaroman“, *Reč* 73/19 (2005), стр. 119-196.

„Agramerska Atlantida”, *R. E. Č.* 70/16 (2003), стр. 379-422.

„Razbijene posude“, *R. E. Č.* 63/9, (2001), стр. 221-284.

„Revija *DANAS* (1961-1963), četrdesetak godina kasnije“, *R.E.Č*. 58/4 (2000), стр. 123-144.

„O narativnoj teoriji Pitera Bruksa” (са Браниславом Миладинов), *R.E.Č.* 57/3 (2000), стр. 269-275.

„Postoje li neizgovorive rečenice?“, *R.E.Č.* 56/2 (1999), стр. 205-226.

„Ali ima nečega i posle mene, dakle pre mene, davno“, *Reč* 5 (1998), 47-48, стр. 36-50.

„Od entropije ka paranoji: *Snežni čovek* i poetika Davida Albaharija“, *Reč* 3 (1996), 23-24, стр. 22-25.

„Dva problema moderne teorije pripovedanja“, *Reč* 1 (1995), 9, стр. 105-113.

Прикази

„Vampirski kovčežić“ (*Ideje jugoslovenstva i srpska misao* Petra Milosavljevića), *Feral Tribune* 24 (2007), 1136, стр. 38-39.

„Privlačnost i prokletstvo“ (*Između dvi[je] vatre* Igora Mandića), *Zarez*, 53 (2001), стр. 43-44.

„Pronađena pisma“ (*Beket prijatelj* Radomira Konstantinovića), *Zarez*, 47 (2001), стр. 26-27.

„Dada cool“ (*Paper Movies* Branka Vučićevića), *Reč* 5 (1998), 49, стр. 141-143.

„Kralj na klozetskoj šolji“ (*Osećanje stvarnosti* Greama Grina), *Reč* 5 (1998), 42, стр. 164-167.

„Tužna povest o Zlatku i Cvetani“ (*Vita brevis* Justejna Gordera), *Reč* 4 (1997), 35-36, стр. 203-204.

„Obrasci volje i sreće“ (*Odabrana dela* Džona Kupera Pouisa), *Reč* 3 (1996), 19, стр. 104-105.

„Duboka introspekcija, masovna egzekucija“ (*Slike sa izložbe* Donalda Majkla Tomasa), *Reč* 2 (1995), 15, стр. 96-98.

„Podrumi marcipana“ (*Dobra vladavina* Bore Ćosića), *Reč* 2 (1995), 14, стр. 118-119.

„Estetika monotonog niza“ (*Evropski okviri srpske književnosti I-V* Dragiše Živkovića), *Reč* 2 (1995), 13, стр. 115-116.

„*Appendix* Vergiliana“ (*Aleksis* Margaret Jursenar), *Reč* 2 (1995), 11-12, стр. 155-156.

„Poetika dekanonizacije“ (*Lirika Miloša Crnjanskog* Novice Petkovića), *Reč* 1 (1995), 6, стр. 115-116.

„Esejistički *cogito*“ (*Eseji* Jovana Hristića), *Reč* 1 (1994), 3, стр. 95-96.

„Bog se igra“ (*Čarobnjak* Džona Faulza) *Reč* 1 (1994), 2, стр. 118-120.

„Istorija i roman“ (*Godina kuge* Danijela Defoa) *Reč* 1 (1994), 1, стр. 124-126.

Преводи

Slavoj Žižek, “´Matriks´, ili Dve strane perverzije”, *R.E.Č.* 59/5 (2000), стр. 515-537.

Irina Savkina, „Šta znači biti žena pisac“ (са Татјаном Јовановић), *R.E.Č.* 59/5 (2000), стр. 159-177.

Piter Bruks, “Frojdov ´masterplot´: jedan model pripovedanja”, *R.E.Č.* 57/3 (2000), стр. 229-244.

Приређивачки рад

„Omiljeni brkati mozak: Revija *DANAS*“, *R.E.Č.* 58/4 (2000), стр. 122-154.

„Šta se mota oko plota: teorija pripovedanja Pitera Bruksa“ (са Брaниславом Миладинов), *R.E.Č.* 57/3 (2000), стр. 228-275.

„Miškinske povesti: povodom *Novih dela* Bore Ćosića“, *Reč* 5 (1998), 47-48, стр. 5-51.

„Teorija pripovedanja (II): Narativna perspektiva“, *Reč* 1 (1995), 8, стр. 71-101.

„Teorija pripovedanja (I): Narativne situacije“, *Reč* 1 (1995), 7, стр. 77-92.

УКУПНО: 24 бода

Библиографија и категоризација радова говори по себи да је др Предраг Бребановић испунио услове да се изабере у звање доцента.

Мишљење о досадашњем научном и стручном раду др Предрага Бребановића

Средишњи део научног и стручног рада др Предрага Бребановића односи се на питања и проблематику из области теорије књижевности. То показују како његова докторска дисертација и магистарски рад, као и објављени огледи и прикази, монографија о књижевном делу Боре Ћосића, тако и његов иновативни и предани рад у настави, на предмету Теорија књижевности.

Предраг Бребановић је докторску дисертацију ,,Страх од утицаја и књижевни канон’ одбранио пред комисијом: редовни проф. др Александар Илић, ментор; проф. емеритус др Слободан Грубачић; редовни проф. др Новица Милић; ванредни професор др Миодраг Лома.

У оцени Бребановићеве дисертације истакли смо следеће:

,,У својој докторској дисертацији, мр Предраг Бребановић у фокус пажње ставља два књижевно-теоријска и књижевно-критичка проблема: утицај и канон. Реч је о проблемима којима се у науци о књижевности током 20. века приступало на различите начине, да би последњих деценија били актуелизовани у теорији интертекстуалности с једне, односно у дебати о канону, с друге стране. Бребановић је у свом истраживању пошао од претпоставки о пресудној важности ових проблема за савремену мисао о књижевности, при чему је као грађу искористио све релевантне – књижевно-научне, али и културолошке, филозофске, па и теолошке – доприносе поменутим подручјима. При том је основна идеја којом се кандидат при изради дисертације руководио била та да се – након свих методолошких тенденција и спорова који су обележили столеће за нама – о књижевности данас више не може говорити без узимања у обзир међутекстовних релација, као ни без свести о важности вредновања самих књижевних дела.

Дисертацијом 'Страх од утицаја и књижевни канон' Бребановић је компетентно потврдио наведене хипотезе, образложивши основну идеју свога рада на начин који се у стручном смислу може сматрати узорним.“

У исто време, Бребановићева дисертација објављена је као опсежна моногафија о Харолду Блуму' (,,*Антитетички канон Харолда Блума''*, Београд: Фабрика књига, 2011; 504 стр.). Као што смо истакли, већ то представља значајан допринос науци о књижевности. Блумова схватања страха од утицаја и књижевног канона Бребановић је осветлио у широком контексту модерне америчке, делом и европске па и антиимперијалне културе (Трећи свет), показујући изузетно широко образовање и танано познавање савремених спорова у теорији и критици књижевности.

Томе додајемо и Бребановићеве тачне увиде у гностичке, сакралне и секуларне контексте не само Блумове мисли. У тим анализама Бребановић је са поља књижевне теорије и критике образложено и успешно прешао и на предмету примерено поље филозофије и теологије. Бребановићева студија о утицају и канону која

у исто време осветљава теоријски опус Харолда Блума у широком контексту модерне мисли, науци о књижевности представља изузетан и драгоцен допринос.

Године 2006. Предраг Бребановић објавио је монографију посвећену књижевном делу и животу Боре Ћосића, под насловом ,,*Подруми Марципана: читање Боре Ћосића''* (Београд: Фабрика књига, 518 стр.). У монографији Бребановић анализује развој и вредности Ћосићеве литературе у ширем контексту српске, хрватске и европске књижевности. Бребановић посебно указује на значај утицаја Марка Ристића и Мирослава Крлеже у процесу обликовања књижевног и идејног света Боре Ћосића, оцењујући ове утицаје као корисне и позитивне. Сматрамо да је неопходно разликовати позитиван књижевни утицај, од по нашем мишљењу спорног идејног утицаја, нарочито када је реч о Марку Ристићу, који је готово безрезервно подлегао тоталитарном комунистичком искушењу. Крлежа је у том погледу и сложен и противречан, тоталитаран, али и бунтовник против онога што је називао „социјалистичка глупост“. Критичком интелектуалцу и данас и јуче требало би да импонују либерални, а не тоталитарни духови. И Црњански је идејно лутао, али то није утицало на књижевну вредност његовог дела. Потврђује се поново да је неопходно раздвојити књижевно вредновање од политичких ставова писца излаганих у неуметничким формама.

Указујемо на одређену подељеност Бребановићеве студије о Ћосићу – анализе форми и значења Ћосићевог књижевног опуса пропраћене су и осветљавањем Ћосићеве емигрантске судбине и идеја које је писац заступао у емиграцији. Наравно, емиграције се разликују. Такозвана ,“изгубљена генерација“ америчких писаца у Паризу није заправо трпела изузетно неповољне последице када је реч о животним условима и издавању њихових књижевних дела. Трагична је емиграција Црњанског, који је живео у Лондону у беди, без икакве помоћи са стране, забрањен у отаџбини и прокажен као ,“мртав песник“ – управо речима Марка Ристића. У сваком случају, када је реч о осветљавању Ћосићевог књижевног опуса, Бребановић је заправо аутор прве утемељене, подробне и критичке анализе Ћосићевог дела.

И ова Бребановићева књига представља незаобилазан допринос историји, теорији и критици књижевности и идеја.

Већ ове две обимне књиге Предрага Бребановића довољна су препорука да буде изабран за доцента за предмет Теорија књижевности. Томе додајемо и друге радове које је Бребановић приложио, а који су објављени у часописима.

Имамо на уму пре свега Бребановићева истраживања аутора, приповедања и читаоца, која представљају значајан допринос теорији нарације. Реч је о радовима повезаним са Бребановићевим магистарским радом ,,Теорија приповедања и схватање књижевности као комуникације'', одбрањен пред комисијом др Александар Илић, ментор, др Љубиша Јеремић, редовни професор и др Драган Стојановић, редовни професор. Из овог магистарског рада Бребановић је уобличио и објавио три огледа.

1. У огледу ''Имплицитни'' аутор и његов ''читалац'', Бребановић осветљава схватање ''имплицитног'' читаоца код Бута и Изера, где се такав читалац дефинише као текстуална структура која отеловљује предиспозиције нужне за извршавање учинка књижевног дела. Бребановић указује на схватање Четмена по коме аутор није наратор, већ пре принцип на основу којег наратор бива измишљен. Имплицитни аутор и читалац које Бребановић осветљава на основу исказа низа представника модерне наратологије, као ни умножавање аутора у Бутовој класификацији која садржи чак пет ''аутора'', не могу нас ослободити, закључује Бребановић на крају свог огледа, од неопходности да у наратолошком кључу коначно проговоримо о самом писцу и његовом партнеру, ''стварном'' читаоцу.

2. Оглед ,,Има ли живота после смрти?: судбина ауторске инстанце у наратолошкој расправи'', говори о разлици између структурализма који се бавио текстом и био лингвистички усмерен и постструктурализма који у средиште пажње поставља промене у односима између аутора, текста и читаоца. Наративни комуникативни процес постаје главна тема истраживања, а интересовање се усмерава на читаоца. Читање постаје потенцијално бескрајна игра између читаоца, наративног текста и аутора. За разлику од формалиста који су испитивали формална обележја и поступке у књижевној уметности, постструктурализам наставља структуралистичку корекцију формализма – књижевност није само форма, већ и комуникација. Али

док је структурализам изучавао лингвистичке и значењске вредности, постструктурализам испитује комуникацију тако што поред текста проучава различите феномене јављања писца и читаоца. Бребановић испитује аутора и његову смрт, односно живот аутора после смрти – ауторов глас, ауторова визија, ауторов коментар, ауторова личност, ауторово биће. И овај оглед о облицима аутора представља значајан теоријски допринос модерној наратологији.

3. У групу наратолошких радова спада и оглед ,,Постоје ли неизговориве реченице?'' у коме Бребановић испитује жанр наративне прозе, омеђен трима типовима реченица – приповедањем, представљеним говором и мишљу и рефлексивном свешћу. У ове типове реченица уводи се постојање неизговоривих реченица, у контексту Деридиног концепта о ,,распршивању'' значења. Различита схватања нарације Бребановић повезује са различитим књижевним поступцима. И овај оглед указује на повезивање теоријског и критичког приступа у Бребановићевим анализама.

Две монографије – о Харолду Блуму и Бори Ћосићу, показују висок ниво теоријске културе и аналитичких способности др Предрага Бребановића, а то важи и за његове радове из области наратологије. Сви ти радови представљају значајан допринос нашој савременој теорији књижевности. Комисије су високо оцениле Бребановићев магистарски рад и докторску дисертацију.

Од осталих приложених радова издвајамо прилог културној историји ,,Прасе умотано у Данас''- у коме Бребановић подстицајно и подробно анализује историјат, идеје и значај славног листа ,,Ревија данас''. То важи и за низ Бребановићевих приказа књига аутора као што су Игор Мандић, Радомир Констатиновић, Бранко Вучићевић, Греам Грин, Маргарет Јурсенар, Новица Петковић, Јован Христић, Данијел Дефо и други. Бребановићеве критике одликују се утемељеном теоријском основом, поузданим судовима, полемичком оштрином. Све критике и мањи огледи могли би се такође наћи у корицама нове, треће Бребановићеве књиге, која би свакако наишла на запажен одјек у нашој културној јавности.

Мишљење о испуњености других услова за рад

Др Предраг Бребановић савесно испуњава наставне обавезе. Веома је цењен као сарадник, предан раду са студентима. Са проф. др Александром Илићем предаје Теорију књижевности за студенте о5 и о6 групе, а студентима о8 групе предаје 1. Савремену теорију књижевности, 2. Књижевни канон, 3. Стих и стил и 4. Проза Владимира Набокова.

Предавања др Бребановића омиљена су код студената. Нису само ex cathedra већ подстичу дијалог, проверавају знање на вежбањима и уз помоћ тестова. Главне одлике Бребановићевог рада са студентима јесу ширина приступа, методолошка промишљеност, интезитет и квалитет аргументације у дијалогу, обавештавање студената о широкој панорами теоријских приступа и идеја у савременој мисли о књижевности.

Др Бребановић савесно учествује и у раду Катедре и Филолошког факултета.

Посебно је значајан његов уређивачки рад у часопису *Реч* који је и његовом заслугом постао један од најбољих наших књижевних гласила. Др Бребановић доказао се успешно као научник, критичар, педагог, уредник, приређивач и преводилац – као плодан и заслужан културни посленик.

Биографски подаци – др ЉИЉАНА ЋУК

Кандидаткиња др Љиљана Ћук је рођена у Банатском Пландишту 1970. године. Групу за Српскохрватски језик и књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду уписала је 1988. године а завршила 1993. године. Просечна оцена на студијама је 8, 21. Дипломирала је са радом на тему „Славеносрпска лексика у Летопису Матице српске из 1840. Године“. Магистарски рад „Српски језик као страни, уџбеници и методологија“, одбранила је 2007. године на Одсеку за српски језик и лингвистику Филозофског факултета у Новом Саду. Докторску дисертацију „Време у романима Владимира Набокова“ одбранила је у фебруару 2011. године на Одсеку за англистику Филолошког факултета у Београду.

Љиљана Ћук је од 2005. године запослена као стручни сарадник Катедре за српски језик и лингвистику на Филозофском факултету

Универзитета у Новом Саду. Пре тога је радила као професор српског језика и књижевности у основним школама и гимназији, као лекторка, уредница и новинарка у просветном гласилу *Мисао*, а била је и директорка приватне економске школе Свети Никола.

Библиографија др Љиљане Ћук

Библиографију др Љиљане Ћук могуће је поделити у два дела. У првом су уметнички радови, као што су приповетке, песме, сликовнице и један роман. Други део библиографије, који је значајан за овај конкурс, садржи критичке и публицистичке текстове. Издвајамо само текстове који критички и теоријски приступају књижевним проблемима:

,,Писана књижевност за децу – почеци |Захарије Орфелин|'', *Ревија за образовање и културу Мисао* бр. 472, Нови Сад 2004: 21.

,,Почеци српске књижености за децу 2 |Темељи у живој преводилачкој активности|'' *Ревија за образовање и културу Мисао* бр.473, Нови Сад 2005: 34

,,Српска књижевност за децу: између Доситеја и Вука |На траци времена светлуцави низ припрема пут лучама|, *Ревија за образовање и културу Мисао* бр. 477-8, Нови Сад 2005: 33

,,Гвидо Тартаља – спона између два рата: Особеност тона и изражајна лакоћа'', *Ревија за образовање и културу Мисао* бр. 483, Нови Сад 2005: 29

,,Осећајност и дар чуђења |Десанка Максимовић – свештеница природе|'' , *Ревија за образовање и културу Мисао* бр. 484, Нови Сад 2006: 29

,,Велики дечак, сањар, бегунац |Бранко Ћопић|'', *Ревија за образовање и културу Мисао* бр. 491. Нови Сад 2006: 22

,,Модернизовање наставе српског језика – лектира, шта је то?'', *Ревија за образовање и културу Мисао* бр. 497-8, Нови Сад 2007: 22

,,Велико дело или арома терапија: Једно читање Парфема Патрика Зискинда након филмоване верзије и новог издања књиге'', *Поља*, часопис за књижевност и теорију, бр. 445, 2007.

P62 = 1,5

,,Урушавање времена и простора – *Позив на погубљење* Владимира Набокова'' , *Зборник Матице српске за књижевност и језик*, (у штампи, приложена потврда и рад).

P52 = 3

„Портрет душе и времена – Темпоралне фигуре у Набоковљевом *Дару"*, *Зборник Матице српске за Славистику* 80, свеска 2/ 2011.

P52 = 3

„Под знаком раздвоенной единицы: фигуры времени в романе В. Набокова *Отчаяние*", *Зборник Матице српске за Славистику* 81/ свеска 1/ 2012.

P52 = 3

УКУПНО: 10,5 бодова

Мишљење о дасадашњем научном и стручном раду кандидата

Од радова др Љиљане Ђук приложених у библиографији заправо само три одговарају мерилима конкурса. Два рада настала су издвајањем из докторске дисертације коју је кандидаткиња написала о прози Владимира Набокова. Реч је о огледима у којима се са теоријско-критичког становишта анализују поступци, значења и вредности Набоковљеве прозе. Трећи прилог је приказ односа књижевног и

филмског језика у контексту осветљавања дела „Парфем Патрика Зискинда“.

1. У огледу ,,Урушавање времена и простора – Позив на погубљење Владимира Набокова'' разматрају се распоред наративног времена, одсуство анахронија, као и уједначени темпо анизохронија: смена изохроних дијалога, сажетака догађаја и рефлексивних пауза у ритму једно поглавље – један дан. Теза текста јесте да Набоковљев простор релативизује простор и време, а виртуелна сликовност текста приближава роман драмском књижевном раду. Рад показује добру обавештеност о предмету истраживања. То је уједно и једини рад са списка литературе који се може сврстати у категорију теоријских разматрања.

2. У раду ,,Портрет душе и времена: темпоралне фигуре у Набоковљевом *Дару*'' Ћукова анализира приповедно време, брзину нарације, фреквенцију догађаја који чине радњу, атерасе имагинације, различите приступе времена у Набоковљевом делу. Реконструкцијом временских фигура ауторка указује на јединство кода и смисла у роману. Рад представља допринос критичком и теоријском осветљавању Набоковљеве прозе.

Мишљење о испуњености других услова за рад

Интересовања Љиљане Ћук су разнородна и разуђена – од публицистике до теорије књижевности, и од лингвистике до педагогије. Њена библиографија и досадашње радно искуство не показују, међутим, континуирано бављење књижевношћу кроз призму књижевне теорије. Као стручни сарадник – предавач није предавала предмете за које је конкурс расписан и њено радно искуство није тако адекватно и широко као њеног противкандидата.

Предлог за избор у звање

Комисија сматра да предност свакако заслужује кандидат др Предраг Бребановић. Аутор је две обимне и темељне књиге из области теорије и критике књижевности, као и низа теоријских и критичких

огледа, приказа, расправа. Поседује изузетно успешно предавачко искуство на Одсеку за општу књижевност и теорију књижевности, активан је у раду са студентима, на Катедри и на Филолошком факултету у Београду. Дао је видан научни и педагошки допринос Филолошком факултету и нашој науци и култури.

На основу свега наведеног, Комисија за подношење реферата свесрдно препоручује Изборном већу Филолошког факултета у Београду да др Предрага Бребановића изабере у звање и на радно место доцента за ужу научну област Наука о књижевности – предмет Теорија књижевности.

др Александар Илић, редовни професор

др Миодраг Лома, ванредни професор

др Слободан Грубачић, професор емеритус

др Новица Милић, редовни професор